

ธารินี ดิษผึ่ง 2552: วิธีชีวิตเด็กขายดอกไม้ในชุมชนโค้งรถไฟยมราช ปรินญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต (พัฒนสังคมศาสตร์) สาขาวิชาพัฒนสังคมศาสตร์ โครงการสหวิทยาการระดับ
บัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์รัชนิกร เศรษฐโช, M.S.
245 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตในมิติของวิถี
การกระทำและวิถีความคิดของเด็กขายดอกไม้ในชุมชนโค้งรถไฟยมราช ปัญหาที่เกิดขึ้นจากวิถีชีวิต
ของเด็กขายดอกไม้ และแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยสวัสดิการสังคมของกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เด็กขายดอกไม้ในชุมชนโค้งรถไฟยมราช
ใน 6 ครอบครัว จำนวน 10 คน และนักสังคมสงเคราะห์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ จำนวน 1 คน โดยใช้วิธีเจาะจงในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก
แบบมีโครงสร้างและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า เด็กขายดอกไม้ในชุมชนโค้งรถไฟยมราชส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มี
อายุระหว่าง 10-15 ปี มีมารดาเป็นหัวหน้าครอบครัว เด็กและครอบครัวมีฐานะเป็นคนจนเมือง มีภาระ
หนี้สิน มีการศึกษาต่ำ และประกอบอาชีพที่ไม่แน่นอน ในมิติวิถีการกระทำเด็กขายดอกไม้ในชุมชนโค้ง
รถไฟยมราชกินอาหารไม่ครบ 3 มื้อ และไม่เป็นเวลาเพราะต้องขายดอกไม้ทุกวันเพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพ
ส่วนในมิติวิถีความคิด เด็กขายดอกไม้เห็นว่าการขายดอกไม้เป็นอาชีพที่สุจริตไม่ทำให้ใครเดือดร้อน
และเป็นการตอบแทนบุญคุณบิดามารดา นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากวิถีชีวิตของเด็กขายดอกไม้
มี 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย ปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาครอบครัว กระทรวงการ
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดสวัสดิการสังคมให้กับเด็กและครอบครัวขายดอกไม้มา
อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเด็กและครอบครัวส่วนใหญ่ก็มีความพึงพอใจกับสวัสดิการที่ได้รับ และเห็นว่าเป็น
ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตามการขายดอกไม้บนพื้นผิวจราจรยังคงดำเนินต่อไป ซึ่งเป็น
ปัญหาที่สังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจ สร้างความตระหนักถึงปัญหา และ
กำหนดแนวทางการป้องกัน แก้ไข อย่างมีบูรณาการ